

Szegeden is épül egy újfajta lakóház

Kipróbálják az építkezések legújabb anyagait

Az Építésügyi Minisztérium az idén több mint harminc kísérleti házat épít, hogy kipróbálja a lakó-, a mezőgazdasági és az ipari épületek legújabb anyagait, szerkezetait és a legkorszerűbb tervezési elgondolásokat.

Budapesttől négy, Debrecenben, Szegeden, Győrött pedig egy-egy újfajta lakóházat emelnek. Mindegyiket nagy épületelemekből rakják össze, de az elemeket különböző anyagokból készítik.

Jelentős kísérletsorozattal készítik elő a szocialista mezőgazdaság nagyarányú építkezéseit. Rövidesen újfajta szerkezetű sertéshizlalt, csibenevelőt, gépszint, magtárat és tehénistállót adnak át a Dömsödi Állami Gazdaság apajpusztai üzemegységében és Kisterenyén. Ezeknek az épületeknek egységes a váza,

amelynek felállítását után már bármilyen anyagból el lehet készíteni az oldalfalakat és a válaszfalakat. Az Építésügyi Minisztérium az idén még húsz ilyen univerzális mezőgazdasági épületvázat készít és megalakítja azt az építési szervezetet, amely sorozatban állítja fel majd ezeket a szerkezeteket. A gépekkel jól felszerelt építési brigád hat nap alatt tudja összeszerelni az épület vázát, s a szokásos egy év helyett három hónap alatt elkészíti akármelyik gazdasági épületet. Az új elgondolások szerint azonban a legtöbb helyen csak az épület vázát adják át a közös gazdaságoknak, s a falakat pedig a termelősövetkezetek saját építési brigádjai készítik el a különféle helyi anyagokból. (MTI)

Anyakutat fúrnak Hattyastelepen

A III. kerületi tanács végrehajtó bizottsága a közszélesztési alapról ebben az esztendőben 450 ezer forintot tart fenn, a nyomócsőhálózat kiépítésére. A végrehajtó bizottság legutóbbi ülésén úgy határozott, hogy ebből az összegből 150 ezer forintot egy hattyastelepi anyakút fúrására használnak fel. A kerületi tanács építési csoportja e tervnek megfelelően még az elmúlt év végén leköttette a munkát az Országos Vízkutató és Fúró Vállalatnál, majd január közepén a kivitelezési szerződést is megkötötte.

Hamarosan elkészülnek a kiviteli tervek, és a munkához szükséges dokumentációk az Országos Vízkutató Vállalat földtani csoportjánál és ezek alapján — ha az időjárás úgy fordul — már márciusban megkezdik az új hattyastelepi anyakút fúrását.

Nem Csipkerózsika!

Január már elmúlt a szegedi üzemekben is túljutottak az év nehezezen. A tavalyi is, hiszen köztudomású, hogy decemberben az egész évi teljesítés forog kockán, meg az idei is, hiszen minden kezdés nehéz. Tavaly a kongresszusi munkaverseny, melyben valamilyen módon minden üzem részt vett, nagymértékben megkönnyítette a munkát, állandó, sőt egyre fokozódó lendülete biztosította a termelés növekvő ütemét. De mi lesz az idén?

Akármi szegedi gyárba kopogtatnánk be azzal a kérdéssel, van-e munkaverseny az üzemben, bizonyára mindenütt az lenne a válasz, hogy persze, van, már miért ne volna? Hátha ez ilyen természetes — mert valóban annak kellene lennie —, akkor bizonyára elkészült már a versenyvállalás, s a műhelyektől, a brigádoktól, az egyénektől dolgozóktól, mindenki pontosan tudja, milyen feladatok elvégzése járul rá az érdekeltségükre, hogy a vállalat teljesedjen is.

Igen ám, de az 1963-ra szóló éves verseny felajánlásait egy-két üzem kivételével még seholsem munkálták ki. Így azután a munkaverseny tartalom nélküli fogalom. Mert olyan versenyt senkinek sem látott még, melyben a versenyzők azt sem tudják, mit, miért csinálnak.

Kívétel például a konzervgyár, ahol nem vártak semmi hivatalos felszólításra, hanem önmaguktól is rájöttek arra, hogy a kongresszusi versenyben kialakult lendület nem érdemes megszakítani,

mert akkor csak nehezebb dolguk lesz.

Máskor, más esettel kapcsolatban valószínűleg igaz van annak a mondásnak, mely szerint aki idő nyert, az életet nyert. A szocialista munkaverseny szervezését azonban nem lehet vég nélkül halogatni. Már az előbb szóba került, hogy a tavalyi verseny lendületét nem érdemes megtörni, mert akkor értékes hetek, hónapok esnek ki. Gyakorlatilag egy egész negyedév. Mert ahol február közepén, vagy esetleg később kezdenek csak a verseny szervezéséhez, mire minden egyesbe jön, bizony eltelik egy teljes hónap, s addigra már az első évnegyed vége felé járnak.

Az üzemek önállóságát nagymértékben kibővítették az utóbbi években hozott rendelkezések. Végeredményben senki más, csupán rajtuk múlik, miként gazdálkodnak. Ki tudhatná akkor jobban náluk, hogy melyek a legnagyobb feladatok, hogyan alakulnak a lehetőségek számukra, melyekben a szocialista munkaverseny is kiterjedhet.

Nincs olyan szerv, sem a pártbizottság, sem a szakszervezet, az iparigazgatóság vagy a minisztérium, amely helyettük meg tudná mondani, milyen célok elérésére mozgósíthatják leginkább a munkások alkotókedvét.

Mindebből pedig az következik, hogy nincs mire várni az üzemekben. Mindenhol ismerik az 1963-as termelési, termelékenységi, önköltségi terveket, elkészült a műszaki fejlesztés terve is, benne — ha jól dolgozták ki — az újítók számtalan nekik való munkát találnak. Nem kerülhet ezek birtokában különösebb fáradságba a munkaverseny idejéig célkitűzésük összeállítására sem.

Hogyan tehát? Úgy, hogy az a valódi feladatok elérésére ösztönözzen, mérhető legyen, s mindenki számára adjon valamit. A mindenki kifejezést úgy kell érteni, hogy a szocialista, illetve a szocialista című dolgozó munkacsoportok, sőt az üzemrészek és a műhelyek, a komplex-, az export-, a mi-

nőségi brigádok, az egyéni- leg versenyzők, az újítók mind-mind könnyen kiválaszthatóak, ami belőle rájuk hárul, és serkentse is őket teljesítésére.

Minden negyedévben, mégpedig az előző tervidőszak befejezése után néhány héttel, termelési tanácskozásra jönnek össze az üzemek dolgozói. A termelési tanácskozások állandó témái a munkaversennyel kapcsolatos különböző kérdések, hiszen ez az üzemi demokrácia így követeli meg. Nincs jobb alkalom ennél a dolgozók tájékoztatására, a helyi tennivalók részletes megvitatására. A legtöbb szegedi üzemben viszont a már esedékes tanácskozásokat mindeddig nem hívták össze.

A késedelemnek semmiképpen sem lehet oka, hogy a tavalyi év munkájának mérlegét még nem kapták jóváhagyva vissza. Tapasztalatból tudja mindenki, hogy erre csak március második felében szokott sor kerülni. Addig ügysem várhatunk! S különben is, anélkül, hogy a végzett munka elemzésének jelentőségét lebecsülnénk, mégiscsak fontosabb az idej feladatok megtárgyalása. Ez pedig már nem tűrhet tovább halasztást. Annál is inkább, mert az idej éves verseny megbeszélésére, akár ünnepélyes meghirdetésére is a termelési tanácskozás hivott.

Bár tizenegy teljes hónap áll még rendelkezésre az üzemeknek ahhoz, hogy saját munkájuk eredményét hozzátéhesse a népgazdaság erőforrásaihoz, mégsem szabad egyetlen hetet vagy hónapot sem elfecsérelni. Az év eleji könnyelműség már sokszor okozott alig-alig kijavítható hibát, alig-alig pótolható elmaradást. De amíg a szocialista munkaverseny — enyhe túlzással elve — Csipkerózsika-álmot alszik egy s némely szegedi üzemben, s a termelési tanácskozás időpontját nem tűzik ki minél hamarabb, addig egyúttal veszélyben van a terv teljesítése is.

FEHÉR KÁLMÁN

Az életszínvonal alakulása kedvezően hatott a biztosításra is

Sajtótájékoztatót rendezett az Állami Biztosító

(Budapesti telefonstudiótársunk.)

Csütörtökön délelőtt Budapesten, a Magyar Sajtó Házában országos sajtótájékoztatót rendezett az Állami Biztosító. Ezen Fehér Sándor, az Állami Biztosító vezérigazgatója nyújtott tájékoztatót a lapok képviselőinek. Elmondotta, hogy

a népgazdaság fejlődése és az életszínvonal alakulása az elmúlt évben kedvezően hatott a biztosításra is.

A szocialista biztosítás igyekezett megfelelni a lakosság bizalmának azzal, hogy munkája középpontjába a gyors, bürokrácia mentes ügyintézés állította. Az eredmény vizsziatükröződik abban is, hogy a biztosítási szolgáltatásokat egyre többen veszik igénybe. Az elmúlt évben a kedvezőbb feltételekkel jelentősen megnőtt a biztosítottak száma és a biztosítással védett vagyon értéke. Tavaly 470 ezer esetben rendezte az Állami Biztosító a bejelentett károkat, és

az előző évi 435 millió forint kártérítéssel szemben tavaly már 510 milliót fizetett ki.

Félmillióval nőtt a biztosítottak népes tábora, ami azt jelenti, hogy számuk jelenleg meghaladja a 3,8 milliót.

Az elmúlt években a termelősövetkezetek fejlődése a tűz-, jég- és állatbiztosítási kockázatok növekedését is jelentette. Ugyanakkor a feltételek módosításának kedvezőbbé tételével is

jelentősen bővült a termelősövetkezetek általános vagyonbiztosítása.

Tavaly novemberben bevezették a kalászosok fagybiztosítását, a szőlőgyökerezetű oltványiskolák továbbá — a kalászosok után — most a renden fekvő borsó és repace jégverés esetére szóló biztosítását is. A szövetkezeteknek kedvezőbb lett az állatbiztosítás is.

Az igen népszerű biztosítási és önszegélyező csoportoknak csaknem félmillió tagja van,

amelyből 306 ezer a szövetkezeti gazda. A tagdíjak egy

részt utazásra, üdülésre és rendkívüli segélyezésre fordítják. Tavaly például ilyen módon 8 ezer tsz-tag üdült, és 15 ezren vettek részt országjárásban, társasutazásokban.

Új rendszerű biztosítást vezettek be az üzemi dolgozók számára,

amely most már nemcsak az üzemi és egyéb balesetekre vonatkozik, hanem kiterjed a betegség folytán bekövetkező halálra is. Az életbiztosítással kiegészített új forma népszerűségét bizonyítja, hogy 1962 végéig 540 ezren vették igénybe. A jövőben tovább fejlesztik a balesetbiztosítási szolgáltatást és gondoskodnak olyan újabb formák létrehozásáról, amelyek a különféle foglalkozási csoportok részére a legmegfelelőbb biztosítási lehetőséget nyújtják.

Fiatal és viszonylag hamar elterjedt biztosítási fajta a városi és családi házak tulajdonosai között az épület- és háztartási általános biztosítás, amelynek alapján tavaly már csaknem 7,5 millió forintot fizettek ki.

A biztosítás alapján rendezett viharok száma 1962-ben elérte a 32 ezret.

A családi otthon, a lakás anyagi védelmét szolgálja az általános háztartási biztosítás, amelynek keretében tavaly több mint tízmillió forintot fizettek ki a károsultaknak.

Tavaly 50 százalékkal le szállították az önkéntes gépjármű-biztosítás díját és ez jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy e biztosítási fajta iránt is megélnék az érdeklődés:

az önkéntes gépjármű-biztosítottak száma 1962-ben megháromszorozódott.

Az elmúlt esztendő adatai arról tanúskodnak, hogy hazánkban még soha nem vették igénybe annyiszor és olyan sokféle esetben a biztosítások különféle formáit, mint jelenleg. A tavalyi kártérítésre kifizetett 510 millió forint azt mutatja, hogy

az Állami Biztosító naponta 1,6 millió forint kártérítést fizet ki.

Fehér Sándor vezérigazgató befejezésül azt hangoztatta, hogy a szocialista biztosítás dolgozói a jövőben még fokozottabban igyekeznek rászolgálni a lakosság már eddig is nagymértékben megnyilvánult bizalmára.

Véget ér a szénszünet

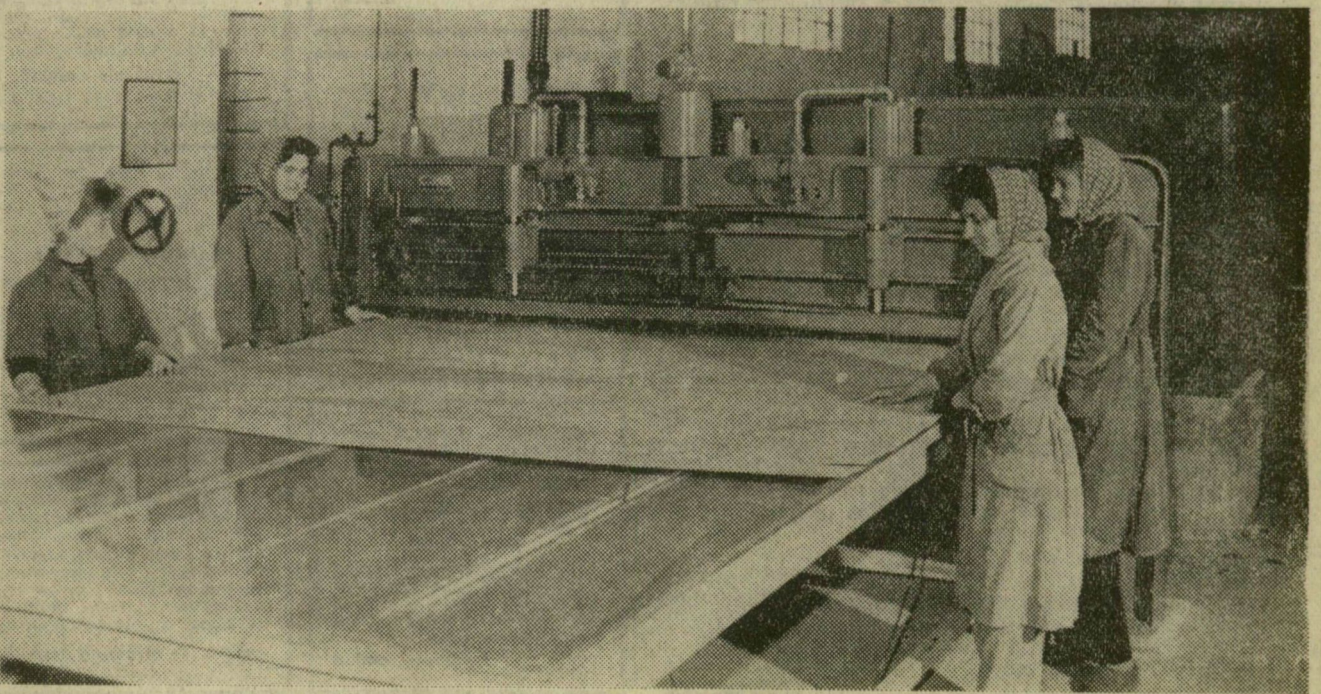
A Művelődésügyi Minisztériumban kapott tájékoztató szerint az országosan elrendelt rendkívüli iskolai szénszünet február 3-án véget ér. Ott, ahol — szénhiány miatt — a tanítást nem tudják elkezdni, a megyei, a

megyei jogú városi tanács művelődési osztálya, Budapesten a fővárosi tanács oktatási osztálya — saját hatáskörében — további szünetet engedélyezhet, az iskolákban azonban a tanévet meg kell hosszabbítani. (MTI)

Egy milliós gép két oldala

E két kép egy gép két oldalát mutatja. A felsőn, mint látható, a furnérlemezt apró szeletekben helyezik el a gépbe, s a másik oldalon széles szalag lesz belőle. A gép neve: élrasztó. Korábban több munkásasszony kézzel illesztette, ragasztgatta egymás mellé a furnér-szeleteket, hogy végül akkora lap legyen belőlük, hogy elborítson egy pozdorjamag-lemezt. Ezt a munkát automata vezérléssel ez a több mint egymillió forintba kerülő gép végzi. Az asszonyok munkája csak az anyag fel- és lerakása.

A DELROST három éve igényelte ezt a gépet és az elmúlt év őszén kapta meg. Már november óta dolgozik, de csak most kezdte meg a tervszerű termelést.

A Szovjetunió új vasútvonalai

Jevgenyij Kozsevnnyikov, a Szovjetunió közlekedés- és építészeti minisztere, az Izvesztyija vasárnapi mellékletében közli, hogy az országban az idén több mint 4500 kilométernyi új vasútvonalat építenek.

A legnehezebb feladat az Abakan-Tajset közötti 700 kilométeres vonal építése. Ez a dél-szibériai fővonal utolsó részlege. A pálya itt a taj-

gán, egy hegyvonulaton halad keresztül. Több száz hidat kell emelni és 9 alagutat fúrni.

A miniszter emlékeztet rá, hogy a hétéves terv négy esztendeje alatt több mint 4500 kilométernyi új vasútvonal épült, 8500 kilométernyi fővonalat pedig villamosítottak. Az idén a gőzmozdonyok szerepét összesen 2200 kilométernyi szakaszon veszik át villanymozdonyok.